

Indenrigsministeriet var Resultatet det samme, og han henvender sig derfor nu til Folkethinget for ved dets Hjælp at erholde Erstatning for det lidte Tab, som han anslaar til 250 Kr.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens Underfølgelse og Overveielse.

93. Fra Civilingeniør A. Reifler af Kjøbenhavn om Rigsdagens Støtte for et af ham indgivet Andragende om Koncession paa en Kystbane til Humlebæk eller subsidiært et sydligere Punkt mellem Humlebæk og Klampenborg. (Indbragt den 7de Marts 1889 af Folkethingetsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds, Schjøth).

Andrageren bemærker, at han under den 3die Marts d. A. har indgivet følgende Andragende til Indenrigsministeriet: „Det jeg gaar ud fra den Forudsætning, at man nu betragter en Kystbane udelukkende som en Lokalbane, skal jeg i Betragtning af de Betæneligheder, som ere gjort gjældende mod, at min projekterede Kystbane fik Tilslutning til Nordbanen, tillade mig at ændre nævnte Plan saaledes, at denne Bane, i Stedet for at føres til Kvistgaard Station, føres til Humlebæk. Skulde denne Plan heller ikke finde det høie Ministeriums Bifald, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Banens Endepunkt bliver et sydligere, enten ved Nivaa eller et Punkt mellem Hørsholm og Rungsted, subsidiært Bedbæk. Ved sidstnævnte Endepunkt vilde en eventuel Statsbane til Helsingør Vest om Dyrehaven ikke paa nogen Maade kunne generes af den foreslaaede Bane, tværtimod vilde den kunne faae en betydelig Tilførsel, og det mellem Klampenborg og Bedbæk liggende Terræn ikke blive udelukket fra et tidsvarende Kommunikationsmiddel. Om Koncession paa en saadan Bane, iøvrigt ganske som mine tidligere Forslag, tillader jeg mig ærbødigt at andrage det høie Ministerium.“ Han tilføjer, at han nu snart i 22 Aar har ansøgt om ovennævnte Koncession, og i den Tid offret meget Betydeligt for at fuldkommengjøre Planen, den eneste, som efter hans Overbevisning vil vise sig tjenlig for den paagjældende Egn, og som vil kunne betale sig. At Staten skal oftre 5 Millioner Kroner paa et Foretagende, der absolut ikke vil forrente sig, for at staae Egnen en Bane, synes ham høist mærkeligt, naar dette Gode ad privat Veien opnaas paa en mere fuldkommen Maade. Han haaber derfor, at Rigsdagen vil støtte Sagen.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

94. Fra Enken efter Maskinmester Sinnemann af Fredericia om Understøttelse. (Indbragt den 8de Marts af Folkethingetsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds, Dusen.)

Da Andragerinden har faaet Afslag paa en Ansøgning til Indenrigsministeriet om en aarlig Understøttelse, henvender hun sig til Rigsdagen for ved dens Hjælp at opnaa en saadan. Hun ophjser, at hun har 6 Børn i en Alder fra 16 til 6 Aar, at hun har en Eiendom, vurderet til 10,000 Kr., hvori 6,000 Kr. ere prioriterede, saa at den kun giver hende Trivsel. Af en Arv paa 4,000 Kr. har hun en aarlig Indtægt af 135 Kr., hvilken i Forbindelse med Renten af det i Finanshovedkassen indstaaende Beløb er utilstrækkelig til Livets Ophold og Børnenes Opdragelse.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

95. Fra Husmand N. Chr. Jensen (Hyllebjerg) af Salling By om Invalidforsørgelse. (Indbragt den 8de Marts 1889 af Folkethingetsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds, B. Holm.)